

[Ministeren for skatter og afgifter]

til uddannelsesformål eller til boligformål. Så er det klart, at loven ikke har nogen mening i de specielle situationer. Men naturligvis retter jeg mig efter de love, som Folketinget vedtager.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil gerne over for fru Lissa Mathiasen kvittere for hendes anerkendende bemærkninger om Det Radikale Venstres 10 punkts program til udbygning af folkeoplysning og voksenundervisning. Bedre sent end aldrig vil jeg sige.

Men for at fru Lissa Mathiasen ikke skal være i vildfarelse under den videre debat, må jeg understrege, at dette intet har med de intentioner at gøre, der ligger i 10 punkts programmet. De er allerede under udvikling. Jeg skal især henvise til den etablerede voksenuddannelsesfond, som er noget helt nyt, og som, hvad angår midlerne, forøges i disse år. Her er der alene tale om, at der ud fra et samlet ønske om at forbedre opsparingen i Danmark gives et særligt tilbud til dem, som har lyst til på forhånd at forbedre deres uddannelsesmæssige situation. Det skal i hvert fald ikke få Det Radikale Venstre til ikke at støtte et sådant forslag. Jeg kan i øvrigt erindre om, at vi på en række andre områder; det gælder f.eks. også Statens Uddannelsesstøtte, vil fremsætte et forslag til forbedring.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg mener, skatteministeren i sit svar til fru Lissa Mathiasen fuldstændig bagatelliserede de problemer, som fru Lissa Mathiasen helt korrekt påviste. Forældre, bedsteforældre og plejeforældre kan i 21 år i én stor pærevælling indskyde på konti. Hvis pengene så ikke bruges efter formålet, skal der ske efterbeskatning.

Hvordan bærer man sig ad 21 år senere med at finde ud af, hvem der skal efterbeskattes? Jeg synes, fru Lissa Mathiasen havde helt ret i, at det er fuldstændig uadministrerbart, medmindre man skærer igennem og siger: vi går ikke mere end 3, 4, måske 5 år tilbage, så er det muligt, men stadig væk vanskeligt at rekonstruere, hvem der faktisk indskød, og hvem der faktisk havde fordelene.

Der skal formelt set i hvert fald ske en efterbeskatning. Jeg synes, fru Lissa Mathiasen fuldstændig korrekt påviste, at det ud fra en skattemæssig administrationstankegang er fuldstændig tåbeligt.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt sige til skatteministeren, at vi dels i besvarelserne, men også under samrådet har fået at vide, hvilke problemer der lå i det. Jeg vil stadig væk appellere om, at man under udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling kigger på det nok en gang.

Til hr. Ole Vig Jensen. Jeg er nødt til at henvise dels til de bemærkninger, der står i lovforslag nr. L 9, men også til det svar, vi har fået fra undervisningsministeren, hvor der står, at det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at forslaget harmonerer med punkt 6 i folketingsbeslutningen af 30. maj 1984 og med 10 punkts programmet for voksenundervisning, og hvor det siges, at de økonomiske og arbejdsmæssige betingelser for at deltage i voksenundervisning og folkeoplysning skal forbedres. Derfor spørger jeg hr. Ole Vig Jensen: er det den forbedring, der tænkes på i punkt 6?

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Når man nu bruger de flotte betegnelser om forøget opsparing o.lign., vil jeg spørge skatteministeren, om der ikke var sund fornuft i, at ministeren mellem anden og tredje behandling stillede et ændringsforslag, hvor efter de beløb, der indgår på disse konti, blev friholdt, altså forstået på den måde, at de ikke påvirker de beløb, der udbetales i Statens Uddannelsesstøtte. Det lyder meget, meget flot, at man præmierer dem, der sparer op nu, men det er sådan, at alt fra grænsen ved 41.300 kr. vedrørende formue og indtægter giver nedslag. Derfor er vi vel igen i den situation, at de, der sparer op, og de, der påtager sig et job i uddannelsestiden, faktisk mister de penge i mindre uddannelsesstøtte.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Det var igen til fru Lissa Mathiasen. Jeg kan da ikke afvise, at det i forslag om en